తారక

ౖారో్ప కాసేపు యిప్పుడే వస్తా.

కృష్ణమూర్తి నారాయణ సమాధానం వినకుండా చరాచరా వరండాలోకి ్రపోయినాడు

నారాయణ అతను వెళ్లినవేపు కాసేపు చూచి "ఊ!" అని నిట్టూర్చాడు ఆ తర్వాత రుమాలుతో మొహం తుడుచుకున్నాడు చమటతో చొక్కా తా తడిసింది చొక్కా కాలరు పట్టుకుని, దేహానికి అతుక్కున్నషర్టునికాస్త ారంగావుంచి వూదుకున్నాడు

నారాయణకు, ఆ గదిలోవుంటే జన్మాంతరశ్ఖైదువిధించినవాడిలా ఫీలయ్యాడు. ఆ గదికి ఒకే ఒక కిటికీ, అదీ పాతది రంగూ,రిపేరూ లేక డొక్కుపోయి ్లున్న ఆ కిటికీలోంచిదూరంగా తాటితోపు, వాటి వెనుక పాడుబడ్డ ్లా లీలగా కనుపిస్తున్నయ్ ఆ మిట్టమధ్యాహ్నపు ఎండలో కిటికీకిఅనుకుని, ిరాళ్ళ వాటవతల, సున్నపు గాను గగానుగరాయిమీద క ఒగోరింకదానికెదురు ్ని కృష్ణఇనుకదిబ్బ వున్నాయి మిగతా (గొండంతా నానా జాతి మొక్కలతో డివుంది యిహ పైకప్పు బెచ్చికలూడి, బూజతో ఏ క్షణాన్నైనానెత్తిమీద ివడే అవకాశముంది గోడలూ అలాగే వున్నాయి అలాంటి గదిలో ఓ చావదాని ుకుని గదిని రెండుగా విభజించే బీరువాలు,అవతల హెడ్మాస్టరు ఆఫీసుగది, ాయణ కూర్చున్నదేమొ మిగతా టీచర్ల వెయిటింగ్ రూము బీరువామీద ి యిండియన్ మేపులు, గ్లోబ్ యింకాఏవేవో సరంజామా వున్నాయి.

"ఇలాంటిచోట కృష్ణ ఎలా వుంటున్నాడో అన్నఆశ్చర్యం నారాయణ ్త్యక్కంలో మెదిలింది దానితోపాటే కృష్ణమూర్తి ఎందుకిక్కడ అజ్ఞాత ం చేస్తున్నాడా, యిప్పుడు తా నొచ్చినపనిఏమిటో జ్ఞప్తికొచ్చే ి ఎలాతనొచ్చినపనిసాధించి, విజయం చంకన బెట్టుకుపోవటమా) ఆలోచనాకలిగింది.

> "నన్ను కాపాడండి మూర్తిగారు... కాపాడండి... మీకు పుణ్యముంటుంది..." అని ఆమె కృష్ణమూర్తి కాళ్ళను చుట్టేసుకుంది. ఆ ఆక్రందనంలో గుండెలుపిండేశక్తి, హృదయాలను ద్రవీభూతమొనర్చే ప్రభావం ఉన్నాయని అతనికితోచి......

గుంటూరులో బయలుదేరింది మొదలు యిక్కడకు చేరేంతవరకూ ఎడతెగకుండా ఆలోచించాడు కానీ యిదమిద్ధంగా ఓనిర్ణయానికి రావటానికి అతనికి శక్తి చాలలేదు. అయినా కొంతలో కొంత నిర్ణయం చేసుకుని, వాణ్ణి చూడంగానే, గంభీరంగా "రూముకు పద మాట్లాడాలి!" అనటం, రూముకెళ్ళింతరువాత ముక్క చివాట్లు వెయ్యటం, అప్పటికీ వినక, దారికి రాకపోతే, ఆఖరి అస్త్రం వుండనే వుంది హెడ్మాష్టరుకు విషయమంతా చెప్పి, ఉద్యోగం వూడగొట్టడం యిదంతా నారాయణకు, కృష్ణమూర్తిమీద ద్వేషంవల్లగాదు, వాడిమీద అభిమానంవల్ల అని సమాధానపరచుకున్న నారాయణకు, హెడ్మాష్టరా వూళ్ళో లేడని, కృష్ణమూర్తి తననుచూసి ఏమీ గాభరా భయం లేకుండా "కూర్చో కాసేపు, యిప్పుడే వస్తా" అని సమాధానం గూడ తీసుకోకుండా చాక్‌పీస్, డస్టరుతో వరండాలోకి వెళ్ళిపొయ్యేసరికి, పామును తొక్కినంత గందరగోళం చెందాడు

చాపమీదనుంచి లేచివెళ్ళి, వాకిలి ప్రక్కగావున్న కూజాలో నీళ్ళు త్రాగేసరికి, మనసు కుదుటపడ్డది దాంతోపాటే అదే క్షణంలో ఆఫీసురూంలోకి ప్రవేశించిన మరో ఉపాధ్యాయుణ్ణి చూసేసరికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది

తన్ను తాను ఎరుకపరచుకుని, తనొచ్చిన కార్యాన్ని గురించి, క్లుప్తంగా ఎదటివాడి చెవినవేసి, ఉపాయం తరుణోపాయం చూపమని అడిగాడు నారాయణ

ఎదటాయన సులోచనాల లోచనాలను కప్పుకేసి సారించి, క్షణం యోచించి, నారాయణను పరికించి "చాలా కష్టంసార్! మీ పనిగావటం ఎందుకంటారేమో, కృష్ణమూర్త్రంటే యిక్కడ ష్టాఫ్‌లోనూ, కమిటీలోనూ మంచి పేరుంది అలాంటివాడిని మీ వ్యక్తిగత కారణాలకోసం వదులుకోరు, ముఖ్యంగా కమిటీవారు అయినా కృష్ణమూర్తిలో అంత చెడ్డగుణం, తనం ఏమిలేవే" అని అన్నాడు

అసలే నీళ్ళు నములుతున్న నారాయణకు, గొంతు పెగలలేదు ఆయన మాటల వల్ల

"అది సరేననుకోండి, ఆ అమ్మాయి సంగతేమిటి? అది చెప్పండి?"

"ఆ అమ్మాయివాళ్ళ మేనమామ యింట్లో కృష్ణమూర్తి అద్దె కుంటున్నాడు ఆ అమ్మాయి సంవత్సరమైంది యిక్కడి కొచ్చింది

"అది గాదండీ! ఆ అమ్మాయికీ వీడికీ అలా అనుకున్న వాళ్ళ పురుగులు పడి చస్తారు"

మీకు మిత్రుడంటున్నారు అతగాడు అమాత్రం అర్థం చేసుకోలేకపోయినారంటే అతన్ని ఆశ్చర్యమే"

యింక మాట పెగల్లా నారాయణకు యింత కట్టుదిట్టంగా కృష్ణమూర్తి నింద మీదపడకుండా బ్రతుకుతున్నాడంటే క్రొత్తచోట నారాయణకు భయం పుట్టింది తానూ పరాజయం చెందాలేమోనని

అయినా కానియ్ పరిస్థితులెలా ముందుకుసాగుతయ్యో చూద్దాం అని గుండె గట్టిపరచుకున్నాడు

పిరియడ్ అవంగానే వ్యూనుచేత ఎక్సర్‌సైజు పుస్తకాల కట్ట మోయించుకుని, కృష్ణమూర్తి వచ్చాడు

చాపమీద సొగదీసుకు కూర్చున్న నారాయణను చూసి "ఏరా, అలా కూర్చున్నావ్. లే రూంకి వెల్దాం అనన్నాడు.

వస్తూ వస్తూ ఆ సంచి అక్కడపెట్టేయ్. ఫ్యాన్ తెస్తాడులే అనన్నాడు కృష్ణమూర్తివెంట నారాయణ గదికి వెళ్ళాడు

కృష్ణమూర్తి నారాయణ రూము కెళ్ళేవరకు మాట్లాడనేలేదు అందుకు కారణమంటూ ఏదీ లేదు

నారాయణ మటుకు, నారాయణ వీలు చూసుకుని మొహం వాచేలా కృష్ణమూర్తిని చివాట్లు పెట్టేద్దామనుకున్నాడు అతగాడు ఆ సమయం కోసమే చూస్తున్నాడు ఇహపోతే కృష్ణకు, నారాయణ ఎందుకొచ్చాడో, ఏంచెప్తాడో అన్నీ క్షుణ్ణంగాగా తెలుసు అందువల్ల అతడెలాగో తానై చర్చను ఆరంభించడు

రూము కెళ్ళంగానే "క్రింద దొడ్లో బావి వుంది వెళ్ళి మొహం కడుక్కు రా నేనీలోపల అన్నం పెడతాను" అని అన్నాడు

నారాయణ మెట్లు దిగి, బావి దగ్గర కెళ్ళాడు మొహం, కాళ్ళూ, చేతులూ కడుక్కుని తలెత్తేసరికి, ఎవరో అమ్మాయి ఆదరా బాదరా చేతిలో బక్కెట్, అలాగే వదిలేసి, యింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది బకెట్ క్రింద దణేల్‌మన్న చప్పుడుకు నారాయణ తలెత్తి చూశాడు ఆమె వాలుజడనీ, వంపులు తిరిగి, అందంగావున్న ఆమె దేహం వెనుక భాగాన్నీ చూశాడు

"ఫరవాలేదు! మంచిదాన్నే మిగతామాట, ఈర్ష్యతో కలిసిపోయింది కానీ అతనికి అర్థంగాంది, ఆమె ఎందుకంత గాభరాగా వెళ్ళిందా అనే!

తను క్రొత్తమనిషిగా బట్టి, ఎదటకు రావటానికి బిడియపడి, భయపడివుండొచ్చు! కానీ ఆమె వెళ్ళిపోయిన ధోరణిమాత్రం అలా భావించటాని కతనికి, అవకాశమివ్వలా

నేరుగా మెట్లెక్కి గదిలో కెళ్ళాడు

"క్రింద ఎవరో అమ్మాయివుంది ఎవ్వరా?"

"ఇంటివాళ్ళ అమ్మాయి" అని కృష్ణమూర్తి నారాయణ మొహాన్నొకసారి తేరిపార చూశాడు

రెండు అరిటాకుల్లో, క్యారేజీ భోజనం వడ్డించాడు కృష్ణమూర్తి రెండు గ్లాసులతో మంచి నీళ్ళు, ప్రక్కనే కూజా! అవతలగా క్యారేజీ గిన్నెలూ!

"నేనొస్తున్నానని ముందే తెలిసిందా ఏమిట్రా డబల్ క్యారేజి తెప్పించావ్?" తనముందున్న ఆకును దగ్గరికి లాక్కుంటూ అడిగాడు

"కాదు, రెండు పూటలకు ఒకేసారి తెప్పిస్తా"

కృష్ణమూర్తి ప్రవర్తన, మాటల తీరు, అతని ముఖభావం బొత్తిగా రుచించలా నారాయణకు కానీ తను సాధించాల్సిన కార్యభారాన్ని తల్చుకుని సహించని కందకూరను సైతం గ్లాసెడు మంచినీళ్ళతో సహా మ్రింగేసి "ఈ అవస్థదేనికిరా? శుభ్రంగా కలుమింటికోతిని కట్టుకుని కమ్మగా కూర, నార వండించుకు తినక ఈ హోటలుతిండీ, కాని వూరు నాకేం నచ్చలా" నారాయణ కృష్ణమూర్తి మొహాన్ని అవలోకించాడు, ఏమన్నా వింటున్నాడా లేదా తన మాటలని

"చూడు నారాయణా, ఇప్పుడా ప్రశంస ఆపేస్తే ఏమన్నా ప్రమాదమా! భోజనం చేసేప్పుడు నా కిలాంటివి నచ్చవు సాయంత్రం స్కూలునించి వచ్చాక తీరిగ్గా మాట్లాడుకుందాం ఏం?

వెలక్కాయపచ్చడి, గొంతుదిగలా నారాయణకు "అలాగే" అని గొణుక్కున్నాడు

కృష్ణమూర్తి స్కూలుకు వెళ్ళాక, కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు నారాయణ. మొత్తానికి ఈ అమ్మాయి మందో మాకో పెట్టి, వీణ్ణి పూర్తిగా స్వాధీనపరచుకున్నదన్న నిర్ణయానికి, నారాయణ వివిధ విషయాలనూ క్రోడీకరించసాగాడు

మెత్తని అడుగుల చప్పుడు, ఆపైన "అన్నయ్యా!" అన్న తియ్యనిపిలుపు వినపడేసరికి, నారాయణ ఆశ్చర్యపోయి దాన్నుంచి తేరుకుని, వాకిలి దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి సరిగ్గా యిందాక చూసిన అమ్మాయే తిరిగి మెట్లుదిగి వెళ్ళటం చూశాడు నారాయణ

"ఎవరు కావాలండీ?" తన్నే పిలిచిందేమోనన్న నమ్మకంతో అడిగాడు నారాయణ సమాధానం రాకపోగా ఆ అమ్మాయి త్వరత్వరగా మెట్లుదిగి వెళ్ళిపోయింది

నారాయణ తలకాయ, మిరాయి పొట్లపు కాయితంలా అయింది

ఆ తర్వాత చాలాసేపు వితర్కించుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయిని గురించి కృష్ణమూర్తిని గురించీ.

ఆ అమ్మాయికీ వీడికీ గల అనుబంధ మేమిటి? తను బయలుదేరేప్పుడు తన మేనత్త కృష్ణమూర్తితల్లి అన్నమాటలు యింకా మెదులుతూనే వున్నయి!

"నాయనా! ఆ మహాతల్లి ఎవరోగానీ, ఉన్న ఒక్కగా నొక్కణ్ణి బుట్టలో వేసుకుంది మీ మావయ్యపోతే మాట్లాడనేలేదుట, వాడు సరిగ్గా! నా కంతా అయోమయంగా వుంది అంతా నీదే భారం! అని చెప్పింది

తాను ఎంత ఆత్మధైర్యంతో బయలుదేరాడో, అంతా తేలిపోతున్న దాధైర్యమంతా యిక్కడి వాతావరణం చూసిం తర్వాత! ఏం చెయ్యాలో పాలుపోవటంలేదు నారాయణకు

తిరిగి గదిలోకెళ్ళి ఆలోచిస్తూనే, వళ్ళు విరుచుకుని నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

తిరిగి కళ్ళు తెరిచేసరికి, కిటికీలోంచి ఎండ మీద పడుతోంది కృష్ణమూర్తి ఎవరో పాపాయిని ఆడిస్తూ వున్నాడు బయట

నారాయణ లేచివెళ్ళాడు

"ఎవర్రా ఈపాప!"

"క్రిందవాళ్ళ పాప! బావుందిగదూ !"

నారాయణకు మాట పెగల్లా, ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచలా.

"నాకు తెలియక అడుగుతాను నీ వరసేం బాగా లేదు—"

"ఏం?"

"పెళ్ళికాకుండానే ప్రేమలూ, పిల్లలూ మనుగుడుపులూ! ఏమిటివన్నీ! ఆ అమ్మాయికీ నీకూ ఏమిటీ సంబంధం ఈ పాప నీ పాపగదూ, కలికాలం లోకం నోరు కప్పలేవు, కృష్ణమూర్తీ. అయినా ఆ పిల్లకుమటుకు సిగ్గు, మానాభిమానా

"నారాయణా!"

ఆ కేకకు అదిరిపోయినాడు నారాయణ క్షణం సేపు నవనాడులూ మెలిచుట్టుకున్నట్లయింది. కోపంతో, కసితో వణికిపోతున్నాడు కృష్ణమూర్తి మొహమంతా ఎర్రబడి, కళ్ళు నిప్పుకణికెల్లా మండు తున్నయ్ ! కృష్ణమూర్తి కేకకు చేతిలోవున్న పాప కెవ్వుమని అరచి, ఏడుపు లంకించుకుంది

కాసేపటికి తేరుకుని నువ్వూ నన్ను అపార్థం చేసుకుంటావనుకోలేదురా! జరిగిందేదో జరిగింది, ఆ ప్రసక్తి ఎప్పుడూ తేకు నా దగ్గర"

దబదబా మెట్లు దిగి, క్రిందకు వెళ్ళాడు కృష్ణమూర్తి

నారాయణకు కృష్ణమూర్తి కోపం చూసేసరికి పరిస్థితులు తాను వూహించిందానికంటే ముందుకు వెళ్ళినయ్యని గ్రహించాడు

వెళ్ళిన కృష్ణమూర్తి చాలాసేపు క్రిందనే వున్నాడు ఎందుకంతసేపుదాకా రాలేదో నారాయణకు అర్థంగాలా! అలాగని అడగదలచుకోలా !

కృష్ణమూర్తి వస్తూనే "అలారా కృష్ణవేపు కెళ్దాం, నీతో మాట్లాడాలి" అనేసరికి, మరీ ఆశ్చర్య పోయినాడు.

ఇద్దరూ కలసి కృష్ణనది ఒడ్డుకు వెళ్ళి, ఇసుకలో కూర్చున్నారు.

తనకూ ఆ అమ్మాయికీ ఎలా ప్రేమ ఏర్పడిందీ, తాను చేసిన బాసలూ అన్నీ చెబుతాడనుకున్నాడు నారాయణ ఆఖరికి "నీ చెల్లెల్ని చేసుకోలేదని, బాధపడకు నేనేంచేసేది చెప్పు !" అని అంటాడని అనుకున్నాడు నారాయణ

కాని

"సుగుణ నీకు తెలుసా ?" అని కృష్ణమూర్తి అడిగేసరికి, నెత్తిన పిడుగుపడ్డట్లు చలించాడు.

"ఏ సుగుణ?"

"అదే నీవు ప్రేమించి, పెళ్ళిచేసుకుంటావని నమ్మించి, ఆమె మానాన్నీ, గౌరవాన్నీ నాశనం చేశావే ఆ సుగుణ ?" అని ఆగి, "ఇప్పటికీ అర్థం గాలేదా ఇంకా వివరాలు కావాలా ?" అని ప్రశ్నించాడు, కృష్ణమూర్తి

"ఇవన్నీ నీకెలా తెలుసు?

"నువ్వే అన్నావుగా ఇంతకుముందు, కలికాలం లోకంకళ్ళు కప్పలేమని!"

సుగుణ

నారాయణ తికమకపడ్డాడు ఊపిరాడలా

"అదంతా పీడకల కృష్ణా! దానికి నేను చాలా పశ్చాత్తాపపడుతున్నా"

"నీ పశ్చాత్తాపమెలాటిదో తెలుస్తూనేవుంది నారాయణ! ఆ అమ్మాయిని ఖర్మకు వదిలేసి, మళ్లీ

సతీ సావిత్రి నాటకం చూసినపుడల్లా నా హైస్కూలు రోజులు గుర్తుకొస్తుంటవి. నా హైస్కూలు చదువంతా అనంతపురంలోనే గడిచింది. అవి నేను అయిదోఫారం చదివే రోజులు, స్కూలుడే ఉత్సవాలకు సతీ సావిత్రి డ్రామా వేద్దామని రిహార్సల్సు చేశారు. ఆరోజు రానే వచ్చింది. సావిత్రి నాటకము జోరుగా సాగిపోతోంది. పతి ప్రాణాలకోసం సావిత్రి యముడివెంటబడింది. "పతిప్రాణాలు తప్ప ఏమైనా వరంకోరుకో" అన్నాడు యముడు. వెంటనే సావిత్రి "ఆ దున్నపోతును చూస్తుంటే పొడుస్తుందేమోనని భయంగా ఉంది. దాన్ని నాకళ్లకు కనబడకుండ మాయం చెయ్యి" అంది. అది విని యముడు "అది బొమ్మ దున్నపోతులే నిజంది కాదు. భయపడద్దు" అని జవాబిచ్చాడు. వారి సంభాషణ విన్న సభికులు గొల్లుమని నవ్వారు.

ప్రభల వెంకటరమణ (సికింద్రాబాదు)

ఇంకొక అమ్మాయిని చేసుకోటానికి సిద్ధపడ తున్నావ్? అంతేగదూ!"

నారాయణ వింటూ కూర్చున్నాడు అచేతనంగా

"సుగుణ అంతా చెప్పింది, నారాయణా నాకు ఆమెనెలా వంచించిందీ, ఆమె నే పరిస్థితుల్లో వదిలేసిందీ అంతా చెప్పింది చూడు నారాయణా, చదువు, సంస్కారం, లోకజ్ఞానం కల వాళ్ళుమ మనమే ఇలా అడ్డదారులవెంట నడుస్తుంటే ఎలా చెప్పు"

"కానీ ఆమె నన్నూ వంచించింది అదీ తెలుసా నీకు కృష్ణా! ఆ విషయమూ చెప్పిందా?" నారాయణ కంఠం రుద్ధమైంది గుండెల్లో కలవరం బయలు దేరింది

"చెప్పింది నారాయణ చెప్పింది ఆమెతల్లి లేచి పోవటానికీ, పతితకావటానికీ సుగుణదా బాధ్యత"!

"కాకపోవచ్చు వేపచెట్టుకు మంచినీళ్ళుపోస్తే చేదు మారుతుందా?"

"ఆవు నల్లనైతే, పాలూ నల్లనౌతాయా! పోనీ ఒక్కటి చెప్పు! సుగుణ సాంగత్యంవల్ల! ఆమెలో ఏమైనా పొరపాటు చూశావా! మొదటే ఆమె, తన తల్లిచరిత్ర చెప్పలేదు నిజమే కనీసం నువ్వైనా అడిగావా?"

"మొదట తెలియదుగా!"

"సుగుణకూడ అలాగే అనుకుంది నీ మనస్తత్వం తెలియక ఆమె తప్పుదారి తొక్కింది. నీవింత యిరుకుగా ఆలోచిస్తావని ఆమెకేం తెలుసు?"

కాసేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు నారాయణలో గతస్మృతులు అలలు కదిలినయ్!

కృష్ణమూర్తి దూరాన కనిపించే లంకలవేపు కొద్దిదూరంలో అలలతో సతమతమయ్యే నీలినీళ్ళ వేపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

నారాయణ కాసేపు ఆలోచించుకుని, "మూర్తీ, ఒక్కమాట అడుగుతా ఏమనుకోకు. మా చెల్లాయిని చేసుకుంటావని అన్నావుట అది తేల్చుకోవటానికే వచ్చింది నేను మీ అమ్మా నాన్న గూడ నీ నిర్ణయంకోసమే ఎదురుచూస్తున్నారు

"నే నెప్పుడో నిర్ణయించుకున్నాను!"

"అదేమిటో చెప్పరాదూ!"

"చెప్పేవాణ్ణే కానీ ఓవిషయం ఆలోచించు నారాయణ! నీ చెల్లెలు భవిష్యత్తుకోసం నీవెంత ఆరాటపడుతున్నావో, నాచెల్లెలు భవిష్యత్తును గురించి నా కంత ఆసక్తి ఆత్రుత వుంటుందిగా!"

నారాయణకు కృష్ణమూర్తిమాటలు అర్థం గాలేదు "కాదని ఎవరన్నారు! . నాకు తెలియనిచెల్లెలు నీ కెవరున్నారు?"

"ఒక కడుపున పుట్టకపోవచ్చు అంతమాత్రాన చెల్లెలుకాకుండా పోదుగా! ఒకనాటి రాత్రి క్రిందనుంచి ఒక స్త్రీ ఆక్రందన వినిపించింది. ఆ ఆక్రందనలో గుండెలు పిండే శక్తీ, హృదయాలను ద్రవీభూతమొనర్చే ప్రభావమూ వున్నాయి. క్రిందకు వెళ్ళాను ఒక స్త్రీ తలుపులు తెరుచుకునివచ్చి నా కాళ్ళను చుట్టేసుకుంది. నాకంతా అయోమయమైంది ఎదురుగా, ఓనర్సు, ఆ అమ్మాయి మేనమామ, అత్తయ్య, భయంగా దొరికిపోయిన దొంగలముఖాలతో వున్నారు

"నన్ను కాపాడండి మూర్తిగారూ కాపాడండి .. మీకు పుణ్యముంటుంది . కాపాడండి!" అంటున్నది ఆమె

ఆమెకు అభయమిచ్చి, గదికి తీసుకొచ్చాను.

ఆ తర్వాత ఆమె చెప్పింది "మూర్తిగారూ నావాళ్లు ఏం పాపం చెయ్యమంటున్నారో చూశారా! నా కడుపులోవున్న శిశువుకు తండ్రి లేడట అందుకని ఆ పసివాణ్ణి భూమ్మీద పడకుండా చెయ్యాలని

చూస్తున్నారు నేను, నేను ఎలా ఒప్పుకునేది నాది మటుకు స్త్రీహృదయంగదూ! నే చేసిన పాపానికి ఆ అమాయకుడికా శిక్ష! మీరే చెప్పండి వాడికి తల్లిని నేనున్నానుగా!''

ఆమె మొహంలో మాతృప్రేమ, ఆశ భయం వీళ్ళను చూసి అన్నీ వున్నాయి

ఆనాడే ఆమెకు అభయమిచ్చాను ఆమె జీవితాని కోదారి, చూపించేంతవరకూ, ఎవరెన్ని నిందలు వేసినా భయపడకుండా ఆమెను కాపాడాలని, ఆ తర్వాత ఎందరో ఎన్నో అన్నారు కానీ ఆ తర్వాత నిజా నిజాలు తెలిసి వాళ్ళే నొచ్చుకున్నారు సుగుణ నా చెల్లెలు నారాయణ! ఆమె బాధ్యత నాదే! నాబాధ్యత మరొకరు తీసుకునేవరకు మరోక స్త్రీ నెలా భాగస్వామిగా తెచ్చుకోగలను!''

నారాయణ కృష్ణమూర్తి మొహాన్ని పరీక్షగా నిశితంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడింత సేపు

తను తప్పు చేశాడా?

కృష్ణమూర్తి పరోక్షంగా, తన తప్పును తెలియ చేస్తున్నాడా?

నారాయణకు అర్థం గాలేదు

దీపాలుపెట్టేవేళకు గుడికి తిరిగి వెళ్ళారు దారి పొడుగునా ఏవేవో ఆలోచనలు, మెదులు తూనే వున్నయ్

కృష్ణమూర్తిని దారిలో హైస్కూలు ప్యూను కనుపించి హెడ్మాష్టరింటికి పిలుచుకుపోయినాడు

నారాయణ ఒంటిగానే గదికి వెళ్ళాడు గుడ్డలు విప్పకుండానే ఆలోచనలోపడిపోయాడు దూరాన్నున్న శివాలయంలో గంటల మోత నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ, వినపడుతున్నయ్! ఎదురుగావున్న క్యాలెండర మీది పాపాయి బోసినోటితో నవ్వుతున్నాడు ఆ బొమ్మకేసి అలాగే చూస్తూ కూర్చున్నాడు

అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నాడో తెలియదు క్రిందనుంచి, పాప ఏడుపు కరరంధ్రాలకుతాకే సరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు

సుగుణపాప ఏడుస్తోంది కాసేపు చూశాడు ఎవరన్నా సముదాయిస్తారేమోనని ఊహూఁ పాప ఏడుపు మానలేదు

ఆ వ్యక్తంగానే లేచి క్రిందకు వెళ్ళాడు ఎవరూ వున్న అలికిడి వినపడలేదు తలుపులన్నీ బార్లా తెరిచి వున్నాయి

ఉయ్యాలలో పాప గుక్కపెట్టి ఏడుస్తున్నాడు వెళ్ళి ఎత్తుకున్నాడు ''ఛ్ఛో ఛ్ఛో ఛ్ఛో'' అని సముదాయించాడు కొద్దిగా ఏడుపు మానేడు గోడలకున్న బొమ్మలవేపు, దీపంవేపూ చూపించాడు ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. పాప బుగ్గల్ని!

పాప తన చిట్టి చేతులతో మొహాన్ని తచ్చాడుతుంటే గిలిగింతలు పెట్టినట్లైంది నవ్వాడు ''వూ వూ'' అంటుంటే పాప ''ఓంధిరా!'' అని అన్నాడు

ఇవన్నీ అప్రయత్నంగానే చేశాడు పాప వళ్ళు కళ్ళని ప్రేమగా చూస్తూ, ముద్దెట్టుకున్నాడు.

''ఏడుస్తున్నాడా అన్నయ్యా యిప్పుడే వెళ్ళాను''

సుగుణ జరజరా వచ్చింది నారాయణ దగ్గరకు నారాయణ ఆమెవేపు తిరిగాడు !''

సుగుణ ఆశ్చర్యంగా, భయంగా అదోలా చూసింది నిశ్చేష్టితురాలై

నారాయణా అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాడు సుగుణ అందమైన మొహాన్ని, కళ్ళనీ!

సుగుణ కాసేపటికి తేరుకుంది తొట్రుపడ్తది ''మీరా '' అనంది

''అవును నేనే!''

సుగుణ కేంమాట్లాడాలో అర్థంకాలా తలొంచుకుంది

''కూర్చోండి ''

అని అవతలకు వెళ్ళింది ఆమె వెళ్ళినవేపే చూస్తూనిలబడ్డాడు నారాయణ

సుగుణ అవతలకు వెళ్ళిందిగానీ, ఆలోచనంతా నారాయణనుగురించే ఎందుకొచ్చారో? పాప కోసమా! తన కోసమా? అలా అని సమర్థించుకో లేకపోయింది! మరి?

''సుగుణా!''

ఆ పిలుపు విని ఆశ్చర్యపోయింది! తన్నేనా నిజంగా ఆయినేనా పిలిచింది! నమ్మలేకపోయింది

''సుగుణా!''

వెళ్ళింది

''సుగుణా పాప

''మీ పాపే!''

''మనస్ఫూర్తిగా అంటున్నావా సుగుణా నా తప్పులన్నీ క్షమించి, నిండు మనస్సుతో అంటున్నావా!''

''మీరు నా గురించి ఏం అపకారం చేశారని యిన్నాళ్ళూ! నా దురదృష్టాన్ని నిందించుకున్నానే గానీ, మిమ్మల్ని ఏనాడూ, మనసావాచా నిందించలేదు!''

నారాయణకు గొంతుకలో మాటలు గద్గదికమైనయి!

నన్ను పూర్వంలా ప్రేమించగలవా సుగుణా!''

''అంత అదృష్టం వుందా నాకు!''

''నాది సుగుణా అదృష్టం!''

''కాదు నాది!''

''కాదురా! నాది!

యిద్దరు వాకిలివేపు చూశారు

''యిన్నాళ్ళబట్టీ ఈ హోటలు కూడుతో చచ్చాననుకో యిహనుంచీ ఆ బాధ తప్పుతుంది?''

''ఏం?''

''మా చెల్లాయి బాధ్యత నీ కిచ్చేశాగా! నీ చెల్లాయి బాధ్యత నే తీసుకోవాలి!''

అందరూ నవ్వుకున్నారు!

''బాబుగారూ! క్యారేజీ తెచ్చా! పైనుంచమంటారా?''

''ఏమీ వద్దు అన్నయ్యా! యిహనుంచీ యిక్కడే భోంచెయ్యాలి తెలుసా! ఈ చెల్లాయి మాట కాదనగూడదు! కాదంటే తెలుసుగా . అల్లుడు వాడూరుకోడు!''

అవునన్నట్లు నారాయణ చంకలోని పాప ''వూ! వూ!'' అన్నాడు!

సుగుణ దేవుడిపటంముందుకువెళ్ళి, తన కోరిక నెరవేర్చినందుకు హృదయపూర్వకంగా మ్రొక్కింది. ★

మీరు చదవాలి

జీవిత రహస్యాలు - మీ దాంపత్యసుఖానికి
అనేక కామసూత్రాలు - .. రూ 3-50
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక
కుతూహల విషయాలు.. రూ 3 50
సంతానము - గర్భనిరోదానికి 60 నవీన
సులభ మార్గాలు ... రూ 3 50
పోష్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోష్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, (ఆంధ్ర)

దుర్గా ప్రాసె

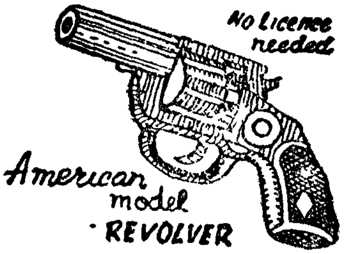

దొంగలనుండి, క్రూరమృగముల నుండి మిమ్ము రక్షించుకోండి. వనభోజనములు, యాత్రలు, నాటకములకు చాలఉపయోగమైనది ఆటోమేటిక్ ఆరు తూటాలు గలది, తేలికైనది. దీని పెద్ద శబ్దము, ప్రకాశమైనమంట మిమ్ము ఆపదలనుండి రక్షించును.

నర	నెం	333	444	555
	రు.	6	8	13

25తూటాలు ఉచితం. ఆపైన ప్రతి100 తూటాలు రు. 3. లెదరుకేసు రు 4. పోస్టేజిరు. 2. లైసెన్సు అనవసరం. ఒకే ప్యాకింగులో రెండు రివాల్వర్లు తెప్పించుకున్న పోస్టేజి, ప్యాకింగుఉచితం

AMERICAN TRADING COMPANY,
(WAP), JULLUNDUR CITY

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బలహీనతి చెంది, చిన్న దినచో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు

డాక్టర్. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)
సులక పేటబిల్డింగ్స్, ఆజంపూరాగానూ గేట్ గచ్చి, హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)